

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 80. Franciæ Legatus Romam decretus ad procurandum Regis divortium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

idiomate præclarum librum, cui titulus: *Sæcul.XVI. christiana virtutum Schola*, in quatuor A.C.1599. partes divisum, cujus secunda versio Germanica Pragæ typis Wolfgangi Wikharti anno post partum Virginis millesimo septingentesimo vigesimo prodiit. Ceterum in prima hujus libri parte hic Author disserit de obligationibus hominis christiani erga Deum, in secunda de officiis erga seipsum, in tertia de officiis erga suam propriam familiam, subditos, & superiores, in quarta denique agit de sano rerum temporalium usu, necnon de aptis humanæ societatis vinculum conservandi modis.

§. LXXX.

Franciæ Legatus Romam decretus ad procurandum Regis divortium.

Quamvis inter Franciæ, & Hispaniæ *Dan.l.l.c.* Reges pax Vervini feliciter conclusa fuisset, ejusque articulis ipsemet *p.242. Spond.hoc anno fol.811.* Carolus Emanuel Sabaudia Dux sub-*n. 12.* scripsisset, nihilominus controversia circa Salutianum Principatum, quæ inter præfatum Ducem, & Henricum IV. Galliarum Regem fervebat, nondum erat composita, sed hujus litis decisio mutuo utriusque partis consensu penitus committebatur *Thu. Hist, p. 871.* iudicio summi Pontificis

Sæcul. XVI.

A.C. 1599.

ficus, qui etiam rem intra unius anni spatium decisum iri pollicebatur. Igitur hanc in rem Galliarum Rex Nicolaum Brulartum Syllerium Franciarum Cancellarium, ac Parisiensis Senatus Præsidem, postquam Lucemburgius Dux redierat, tanquam Legatum suum Romam decernebat, ut cum Offato Cardinali, necnon cum Francisco Arconato Tuzanæ Comite de hac controversia ageret, cum autem Sabaudia Dux compromissi spatium, quod die secundo Maji expirare noverat, diutius protrahere instanter peteret, atque ipse in Franciam ea ex causa se profecturum polliceretur, Romæ res in suspenso hærebant. Attamen alia adhuc suberat causa, ob quam Henricus IV. Galliarum Rex Syllerium Romam destinaverat; quippe jam ab anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, priusquam a sua secta ad veram fidem redierat, cum Margarita Valesia conjugis sua divortium facere meditabatur, ac desuper hujus Reginae consensum extorquere satagebat: Regi autem Ecclesiæ reconciliato præterea summi Pontificis gratia ad hoc oppido necessaria erat, quapropter Rex Syllerium ad Clementem VIII. mittebat, ut matrimonium suum ante viginti septem annos cum Valesia initum dissolvi posse obtineret.

Sylle-

Syllerius quamprimum Romam die decima nona Aprilis venerat, mox Offatum Cardinalem accedens, unacum ipso totam rei seriem summo Pontifici exposuit, qui haud parum commotus hac de re sibi mentionem fieri non sustinuit, nisi Rex prius Gabrielam Estræam pellicem suam eiecisset: eapropter Henricum gravi rationum pondere a concepti divortii proposito prius removendum censebat, cum autem Cardinalis æque, ac Legatus operam perdi, necnon graves omnino rationes hanc dissolutionem suadentes Regi præsto esse assererent, summus Pontifex causas in libello simpliciter expositas a Purpuratis, ac Theologis mature discuti, imo etiam quosdam ad magis exactam rei cognitionem in Franciam ablegari præcepit: hujus ergo negotii cura Francisco Joyosæ Henrici nuper ad Cappuccinos redeuntis fratri, Casparo Silingardio Mutinensi Episcopo Pontificis Nuntio, & Horatio Montano Arelatensi Archiepiscopo demandata est, ut de veritate rationum, quæ exponebantur, cognoscerent, quam in rem summus Pontifex die vigesima quarta Septembris ad eos diploma transmisit, quo comperto Rex ad Papam, & sacrum Purpuratorum Collegium literas dabat, quibus pro tanto favore tam suo

Sæcul. XVI.
A. C. 1599.

*Epist. Offati
ad an. 1599.*

Sæcul. XVI. suo, quam Regni sui nomine amplifi-
 A.C. 1599. mas reddidit grates.

§. LXXXI.

Hujus divortii causa.

*Spond. Da-
 niel &
 Thuan. l. c.*

Jam dudum adeo exigua animorum
 consensio inter Henricum, & Marg-
 ritam vigeat, ut ipsa post Estreæ De-
 cissæ, Regis concubinæ, obitum haud re-
 luctanter matrimonium suum dissolu-
 consentiret, & quidem præcipue ob ra-
 tiones sequentes I. "Francisci I. Soror
 „ac Joannæ, quæ Regis Parens extitit
 „Mater erat magna Avita Margarita
 „Reginæ, proin ipsa Regina Henricum
 „IV. in tertio consanguinitatis gradu at-
 „tingebat. II. Quamvis Carolus IX.
 „Franciæ Rex legis hoc matrimonium
 „irritantis gratiam a Gregorio XIII.
 „summo Pontifice petierit, obtinuit
 „que, id tamen haud consulta imo &
 „& penitus ignara Regina factum fuit
 „ac ipsemet Henricus Rex, cum adhuc
 „eo tempore Hugonottarum secta infe-
 „ctus esset, ante contractum matrimo-
 „nium hanc veniam, utpote ipsam clau-
 „sivum Ecclesiæ auctoritatem vilipen-
 „dens, minime curasset, & licet eam e-
 „jurata Calvinii hæresi, ac contracto
 „jam matrimonio postulasset, illa tamen
 „omnino irrita fuit, eoquod Margarita
 „in hoc matrimonium nunquam consen-
 „sisset.